

NOTAT

Røde Kors
Blegdamsvej 27
2100 København Ø

Tlf. 3525 9200
info@rodekors.dk

23. august 2024

Sags ID:
LK-2020-001783

Til:
Justitsministeriet
jm@jm.dk
momo@jm.dk

Fra:
Røde Kors

Høring over betænkning nr. 1583/2024 om visse internationale forbrydelser

Røde Kors har med stor interesse læst betænkning nr. 1583/2024 om visse internationale forbrydelser.

Vi vil først og fremmest takke udvalget for at inddrage os løbende i deres arbejde, både skriftligt og ved mundtlige briefinger. I denne høring vil vi besvare de dele af lovforslaget, der vedrører de særskilte straffebestemmelser om krigsforbrydelser. Vi bemærker, at det grundet tidsnød ikke har været muligt for os at foretage en fuldstændig analyse af lovudkastet og det tilhørende materiale, og at vi således fokuserer vores høringsbesvarelse på få, væsentlige elementer.

Røde Kors bifalder, at regeringen tager initiativ til en selvstændig kriminalisering af bl.a. krigsforbrydelser i straffeloven. Det er et vigtigt skridt i arbejdet mod at implementere Danmarks forpligtigelser under den internationale humanitære folkeret (IHL) og Rom-statutten. Derudover er det en mangeårig anbefaling fra Røde Kors.

Vi bifalder særligt udvalgets ønske om så vidt muligt at ligestille forbrydelser i internationale og ikke-internationale væbnede konflikter.

Vi bemærker, at nogle sædvaneretlige forbrydelser ikke fremgår af lovudkastet idet vi i Røde Kors kan forstå, at det ikke har været muligt for udvalget med sikkerhed at fastslå deres status som værende sædvaneretlige forbrydelser.

Derudover har vi har følgende konkrete bemærkninger:

Definition af krigsforbrydelser: Vi foreslår, at man i de indledende bestemmelser til lovudkastet gør det klart, at loven ikke nødvendigvis omfatter alle krigsforbrydelser, og således tilføjer en sætning såsom: '*I relation til straffeloven refererer "krigsforbrydelser" til dem, der er indeholdt i 118 (e)-(i).*' Dette kan ledsages af en tilføjelse til Betænkningen (afsnit 1) i retning af: '*Krigsforbrydelser er ikke begrænset til dem, der er anført i artikel 8 i Rom-statutten. Yderligere eller bredere definitioner af krigsforbrydelser opstår og kan opstå.*'

Beskyttede personer: Selvom beskyttede personer er defineret under 118(e) stk. 3, bemærker vi, at denne definition ikke bør forveksles med det mere snævre begreb 'beskyttet person' i henhold til Genève-konventionerne. For at undgå forvirring foreslår vi, at betegnelsen 'beskyttet person' ændres til 'personer beskyttet af den humanitære folkeret'. Alternativt foreslår vi, at Betænkningen eller bemærkningerne tydeliggør, at definitionen i straffeloven adskiller sig fra den, der fremgår af Genève-konventionerne.

Angreb på beskyttede objekter: Vi bemærker, at §118(h)(3) forbyder angreb mod 'civile ejendomme eller genstande'. Vi antager, at dette er fordi man har sammenlagt Rom-statuttens bestemmelser 8(2)(b)(iii) med 8(2)(b)(ix). Vi foreslår, at rækkefølgen ændres, så bestemmelsen begynder med det mest generelle, før den bevæger sig mod de mere specifikke forbud. Det vil dermed lyde '*angriber civile ejendomme eller genstande, inklusive bygninger, der anvendes til religion, uddannelse...*'.

Voldshandlinger eller trusler om vold, hvis primære formål er at sprede terror blandt civilbefolkningen: Selvom dette ikke er en selvstændig forbrydelse i Rom-statutten, er det en integreret del af forbuddet mod at angribe civile (tillægsprotokol I, art. 51). Vi foreslår derfor følgende tilføjelse (med kursiv) til §118(h)(1): '*Målrætter angreb mod civilbefolkningen som sådan eller mod civile, der ikke tager direkte del i fjendtlighederne, herunder ved at foretage voldshandlinger eller trusler om vold, hvis primære formål er at sprede terror blandt civilbefolkningen*'.

Nødvendighed af anvendelse af beskyttede kendemærker eller emblemer: I forhold til §118(g)(2), der omhandler forbuddet mod angreb på personer eller objekter, der anvender beskyttede kendemærker eller emblemer, foreslår vi, at det fremgår, at forbrydelsen ikke afhænger af anvendelsen af kendemærket eller emblemet. Med andre ord er sådanne personer og objekter beskyttet som sådan, og det er en forbrydelse at rette angreb mod dem med viden om beskyttelsen, uanset om der er anvendt beskyttende kendetegn eller emblemer eller ej. Vi noterer os, at der af Bemærkningerne (afsnit 4.4.3 at s. 159) fremgår følgende: '*Udvalget er imidlertid ikke bekendt med retspraksis, der kan understøtte, at denne justering er et udtryk for gældende folkeretlige sædvaner*'. Vi ønsker imidlertid at gøre opmærksom på, at der findes sådan dokumentation, bl.a. i præambelparagraf 4 i tillægsprotokol III til Genève-konventionerne. Her fremgår, at de kontraherende parter '*... erindrer, at forpligtelsen til at respektere personer og genstande, der nyder beskyttelse i henhold til Genève-konventionerne og de dertil hørende tillægsprotokoller, udspringer af disses folkeretlige beskyttelsesstatus og ikke afhænger af brugen af kendemærkerne, -tegnene eller -signalerne*'. Yderligere henvisninger til statspraksis kan findes i ICRC's kommentar til Genève-konvention I fra 2016 artikel 42 ved fodnote 42.

Røde Kors står naturligvis til rådighed for uddybning af ovenstående.

Venlig hilsen

Anders Ladekarl

Generalsekretær
Røde Kors